

Nørrebyhøft Tidende, jeg i Dagbladet; det er aldeles eens. For Collegiets egen Skyld skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg har ikke sagt, at den eneste Grund til, at de trængende Studerende vare samlede der, maatte være, at det var saa slet, at Enhver, som var noget bedre vant, ikke vilde søge derhen. Jeg har ikke sagt noget Saadant, men jeg har sagt, at om det var Grunden, eller om der var andre Grunde dertil, vidste jeg ikke. Der er naturligvis mange andre Grunde, som kunne anføres. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 8de Valgfreds (C. B. Rimestad) har meget rigtigt forstaaet mine Ord saaledes, som de ogsaa maae forstaaes af Enhver, der ikke just lægger an paa at misforstaae dem. Der er dernæst en simpel og naturlig Grund, som kan anføres i saa Henseende, nemlig at der ikke er saadanne Begater særligt knyttede til Collegiet, som Tilfældet er ved forskjellige andre Stiftelser. Der kan være kommet den Praxis ind, at de, der ligge paa Regentsen, Iettere erholde Understøttelse fra Communitetet end de Studerende, der ligge paa Collegiet, og der kan være mangfoldige andre Grunde, som kunne gjøre sig gjældende; jeg har ingenlunde sagt, at Bygningens Beskaffenhed var den eneste. Det er det ærede Medlem, som har bragt dette Moment frem. Jeg skal i Sagens Interesse bede de Herrer være opmærksomme paa, at en Ombygning for 15,500 Rd. ikke vil kunne skaffe noget saa særdeles Luxuriøst tilveie, at man behøvede at frygte for, at de rige og velhavende Studerende skulde snappe Understøttelsen bort fra de trængende. Da man overhovedet har forladt det Princip, der fra Begyndelsen af var opstillet, troer jeg, at det ene Rigtige er, at man, naar man overhovedet vil lade Wallendorffs Collegium tilflyde nogen Understøttelse, giver, hvad der virkelig behøves, og ikke tager denne Hjælp fra de Studerende, blot for at befrie Communitetet for at give en noget større Sum dertil.

Fenger: Den ærede næstsidste Taler bragte det her foreliggende Spørgsmaal i det Væsentlige tilbage til sin Grund, men da jeg troer, at han ikke aldeles tilstrækkeligt har opfattet Udvalgets Tanke med det af samme frem-

fatte Forslag, og det er mig om at gjøre, at denne Tanke maa staae nogenlunde klar for ærede Medlemmer, fordi den efter min Mening i og for sig er fuldkommen forstandig; skal jeg tillade mig at tilføje nogle oplysende Bemærkninger. Udvalgets Hovedtanke har ganske vist været den, at man i Almindelighed skulde være overmaade varsom med at foreslaae Bidrag fra det Offentlige til aldeles private Stiftelser, hvorfor man ogsaa i Begyndelsen i Udvalget var stemt for aldeles at nægte Bevillingen. Ved nærmere Overveielse af Sagen gjorde imidlertid den Betragtning sig gjældende, at det dog vistnok maatte ansees for human og meget vel lod sig forsvare at komme en Stiftelse, der var saa særdeles gammel og havde et saa hæderligt Navn i Universitetets Historie, til Hjælp i et Dieblis, hvor den befandt sig i en Forlegenhed, og det den største af alle, nemlig den, aldeles ikke at kunne opfylde sin Bestemmelse. Man har derfor ønsket at yde den en saadan Hjælp, at den i det Væsentlige kunde opfylde sit Formaal, men man har tillige fundet det rigtigt, ikke derfor at tabe den Hovedbetragtning af Sigte, som jeg nylig tillod mig at nævne, og som maa lede til, at man indskrænker sin Hjælp til det, der maa vise sig at være aldeles nødvendigt, for at Formaalet kan naaes. I det man altsaa har troet, i ethvert Tilfælde at burde komme en Anstalt, der var i en saa slet Tilstand, tilhjælp, har man meent, at Stiftelsen først og fremmest maatte komme sig selv tilhjælp, og forsaavidt den havde Midler, der kunde benyttes til at opnaae dette Formaal, disse da maatte benyttes. Naar nu den Betragtning har gjort sig gjældende, at der er noget Stødende og Haardt i at berøve fattige Studerende en Understøttelse, saader jeg — og jeg troer ogsaa Udvalget i det Hele — denne Betragtning, og vor Tanke er derfor den, at man ikke i det Væsentlige skal berøve disse fattige Studerende nogen Understøttelse. Men man har ikke fundet det rigtigt, at denne Understøttelse skulde tildeles dem ved at lade dem blive paa Collegiet, naar dette ikke er istand til at opfylde sit Hovedsiemed. Naar Collegiet bliver ombygget til en god, sund og hyggelig Bolig for et vist, endog saa større Antal Studerende end hidtil, saa er